

פניני בית לוי

שע"י בית הכנסת "בית לוי" רח' יוסף חכמי 48, מדורגי בית וגן ירושלים

פינחס

גליון מס' 441

ציאת שבת: י"ם 20:27, ת"א 20:30

כניסת שבת: י"ם 19:11, ת"א 19:26

נלמד מהפרשה

"בקנאו את קינאתי בתוכם"

הנהגת הקנאות אינה קבועה בכל מקום ובכל זמן, אלא תמיד צריכה היא להישקל לגופו של ענין עפ"י הסכמת דעת התורה.

הנה דברים מאלפים שכתב הגאון רבי יוסף שלום אלישיב זצ"ל במחברתו האיטית: הכתוב מעיד על פנחס בן אלעזר שעשה את מעשהו לא מתוך מידות רעות אלא מתוך אהבת ישראל, שהרי הוא מייחסו אל אהרן, האוהב שלום ורודף שלום. בקנאות זו זכה פנחס להסכמה משמים - "הנני נתן לו את בריתי שלום".

אבל הייתה קנאות שלא זכתה להסכמה: חז"ל אמרו "פנחס זה אליהו". אליהו גם קינא לאלוקיו. תפס את נביאי הבעל ויורידם אל נחל קישון וישחטם. בהמשך נשאל אליהו: מה לנביא במדבר הלא מתפקידו לשבת בתוך העם ולהוכיחם? והשיב אליהו הנביא: "קנא קנאתי לה" - ויבקשו את נפשי לקחתה... "ויאמר, צא ועמוד בהר והנה ה' עובר ורוח גדול וחזק מפרק הרים, לא ברוח ה'. אחר הרוח רעש, לא ברעש ה'. ואחר הרעש אש, ואחר האש קול דממה דקה"

נשאלת השאלה: מה הקשר בין מה שאמר אליהו שביקשו לקחת את נפשו בגין קנאותו, לבין מה שהראה לו הקב"ה במראה הרוח, הרעש, האש וקול דממה דקה?

התשובה היא: שהקב"ה הראה לאליהו שהדרך של קנאות איננה דרך קבועה, אלא תלויה לפי העניין ולפי המצב באותו הדור. שכן בדור כזה של אחאב ואיזבל ונביאי הבעל, יותר יש לנו לנהוג בקול דממה דקה מאשר ברעש ובאש, שבהן יש יותר חילול ה' מאשר קידוש ה', כי אף שאלוהו פעל הרבה בביעור הרע, הייתה זו רק הוראת שעה ולא דרך של הנהגה תמידית.

במעמד הר סיני, הקב"ה בחר שהתורה תינתן דווקא על הר סיני ולא על הרי כרמל ותבור, כי אילו ניתנה על הר הכרמל היה מקום לחשוב שהנהגת התורה היא רק על הדרך של הקנאות, ברוח, ברעש, ובאש. שכן הכרמל הוא המקום שבו ניצחה קנאותו של אליהו את עובדי הבעל. אך האמת שהקנאות מועילה רק לפרקים. אבל דרך התורה דרכיה דרכי נועם. קול ה' בקול דממה דקה.

ופשוט שאין קיום התורה תלוי בניצחון הכוח (זכריה ד-י): "כי לא בחיל ולא בכוח כי אם ברוחי אמר ה' צבאות".

אין דבר העומד בפני הרצון

"פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמתו" וכו'.

ממעשהו של פנחס אנו יכולים ללמוד מה כוחו של היחיד. פנחס יוצא יחידי מכל העם כולו וזוכה להציל את כלל ישראל, ובאמת צריך להבין מנין שאב פנחס את הכוח והעוצמה במעשה הקנאות שעשה עד כדי שסיכן את עצמו, ומכאן יש ללמוד שהכל תלוי ברצונו של האדם ואין דבר העומד בפני הרצון, היות ופנחס רצה למחות על חילול כבוד ה' לא הרגיש שום קושי במעשה הקנאות ומכאן המסקנה לכל אדם שבאימוץ הכוחות כולם ובמיצוי כל השתדלותו, הוא מסוגל לחולל נפלאות. לעיתים אין האדם יכול להכיר את הכוחות העצומים החבויים בו, אלא כאשר נכפה עליו מצב מסוים שבעל כורחו מחייבו להפעיל את כל כוחותיו ושם מתגלה גבורתו האמיתית. היו מקרים שבהם הצליח אדם להדוף ולהניס מספר אנשים שטפלו עליו להמיתו. וכן במקרה של רעב האדם מסוגל לאכול תבן לתקופה ארוכה בכדי להינצל. רק במצבים שהוא "נדחק אל הקיר" מתגלים הכוחות העצומים החבויים בו, ועל כן המשפט השגור בפי כל ושנשמע לעיתים קרובות "אני לא יכול", "אני לא מסוגל". וכדו', אינו נכון ואמיתי כלל כי החסרון מתחיל בחוסר רצון, ומבלעדי הרצון אי אפשר להגיע להשגות והשיגים. וידוע הסיפור אודות האשה אשר רכשה רכב חדש מהחברה, אך הבעיה היתה שבנסיעה הרכב לא הגיע אפילו לחמישים קמ"ש, לאחר בדיקה יסודית של מכונאי נמצא שאין שום תקלה ברכב והחליטו לנסוע ביחד עם האשה ולראות את התלונה מקרוב וכך היה. האשה נסעה בכביש הראשי "בהילוך שני" בכל הגז ופנתה אל המכונאי שישב לצידה: "אתה רואה המחוג מורה על חמישים קמ"ש בשיא הנסיעה!" הבין המכונאי היטב את הבעיה ופנה אליה: גברתי טוב שלא נסעת ברוורס! מדוע את לא עוברת להילוך השלישי והרביעי? על איזה שלישי ורביעי אתה מדבר, מורה הנהיגה שלי לימד אותי רק על הילוך ראשון ושני ענתה האשה, האם את יודעת שאת לא מנצלת את רוב הכוח של המכונית?

כך הרבה אנשים שה' חנן אותם בכוחות נפש עילאיים והם אינם מנצלים את יכולתם האמיתית החבויה בעמקי נפשם לחולל מהפכות ולתקן את עצמם בעולם, וממשיכים בכל ימיהם לנסוע בהילוך שני במקרה הטוב. המחקרים קובעים כי האדם מנצל רק אחוז קטן מכוחותיו השיכליים והרוחניים ובמקום לנסות ולרצות להתאמץ יותר אנו טוענים שאין לנו את הכוח וברור שבדרך זו לא נוכל למצות אפילו חלק קטן מכוחותינו, חובתו של כל אחד לשנן לעצמו שוב ושוב, כי אין לך דבר העומד בפני הרצון.

בברכת שבת שלום,

רב בית הכנסת

סיפור השבוע

העולם לא הפקר

לעבוד הרבה יותר חזק והרבה יותר קשה למחרת כדי להשיג את אותה מנה. האסירים המבוגרים, החלשים והחולים שעובדים מעט, יקבלו מעט אוכל. זה כמובן יגרום להם לתמותה גבוהה וכך אתם תיפטרו מהאסירים שלא מביאים תועלת ...

הרעיון היה פשוט, אכזרי ויעיל. מפקד המחוז טפח על שכמו של מוטיה והבטיח לו כי יודיע לו מה הוחלט. מוטיה לא היה צריך להמתין הרבה, כעבור שבוע הוא הוסע שוב, הפעם ברכב מפואר יותר, וגילה את עצמו כעבור שעות ארוכות במוסקבה, נפגש עם איוואן סירוב - ראש הנ.ק.וו.ד בכבודו ובעצמו. 'הרעיון שלך נפלא!' אמר לו סירוב 'אני באמת מתפלא כיצד לא חשבנו עליו קודם לכן'. ואמנם זמן קצר לאחר מכן המערך החדש של מוטיה יורגוביץ יושם בשטח, תוך כשלושה חדשים דיווחו מפקדי הגולאגים על שתי תופעות: קצב העבודה הוכפל, ועשרות זקנים, חלשים וחולים מתו.

שוב הוזמן מוטיה למוסקבה, הפעם הוא כבר לא היה אסיר. הוא כבר מונה ליועץ מיוחד לענייני עבודות כפייה לראש הנ.ק.וו.ד, וכעת הוצע לו לנהל את ה'גולאג' באי ויגאץ', האי בו הוא היה בעצמו עד לפני שישה חדשים אסיר נקלה. מוטיה הסכים במהירות, וכבר באותו שבוע נשלח לאי, וסידר את חפציו בביתן הנאה והחמים של מפקד המחנה. יום בואו של מוטיה יורגוביץ היה יום חגיגי עבורו, אבל יום שחור לעובדי המחנה. מוטיה לא חדל להתעלל בהם ומצא דרכים משונות ויצירתיות להכביד את העבודה. האסירים חשו כי הם נמצאים על סף גבול היכולת שלהם. אלא שאז התרחש המפנה. באחד הימים הוזמן מוטיה למוסקבה, שוב לפגישה עם איוואן סירוב וצוותו. הוא הגיע בביטחון לבוש בבגדי הטובים, כבקיא ורגיל במוסדות השלטון. הוא נכנס לחדרו של ראש הנ.ק.וו.ד וקד בהכנעה. להפתעתו, הגיש לו איוואן דף וביקש ממנו לקרוא אותו בקול. מוטיה ראה שהוא מחזיק בדף דומה לדף שכתב לפני כשנה, ובו הצעה לסדר שנכתבה על ידי אסיר בשם גריגורי חרושוב, הכלוא במחנה העבודה באי ויגאץ'. הצעתו של גריגורי הייתה פשוטה: להתאים את מפקדי המחנות לפי תפוקת האסירים. כלומר, ככל שהתפוקה רבה יותר, אות הוא כי המפקד מצליח יותר. מפקד מחנה, שאסיריו מגלים אוזלת יד, יכלא כמותם במחנה, והצעד ההרתעתי הזה יהפוך את מפקדי שאר המחנות ליעילים ואפקטיביים הרבה יותר. 'הרעיון הזה' אמר סירוב 'כל כך פשוט וחכם שאני לא מבין איך לא חשבנו עליו קודם. ביצענו אותו, וגילינו שמבין כלל מפקדי המחנות, האסירים שלך ירדו באופן עקבי בתפוקה בשלושת החודשים האחרונים. הגענו למסקנה שכדאי שנחזיר אותך לעבודת הכפייה, כדי שהדבר יהווה סמל לשאר המפקדים ויוביל אותם לתפוקת עבודה מקסימלית ואידאלית...' מוטיה ניסה לטעון כי האסירים חוללו מרד נגדו, והורידו בכוונה את התפוקה בעקבות המכתב, אך כל זה לא עזר. סירוב כבר היה עסוק בעניינים אחרים ושוטרי הנ.ק.וו.ד מיהרו להוציאו החוצה, אל מכונית האסירים השחורה ...

הסיפור שלנו מתרחש בשנות השלושים של המאה הקודמת באיזור הקוטב הצפוני, בקצה צפון המזרח של רוסיה הגדולה - באי ויגאץ'. לאזור זה נשלחו מתנגדי המשטר הקומוניסטי לעבודת פרך קשה במחנות העבודה שנודעו לשמצה בשם 'גולאגים'. מיליוני רוסים שחלק גדול מהם היו יהודים, בנו בדמם את ערבות סיביר, חצבו קילומטרים של מסילות רכבת, וחפרו תעלה רחבה בין הים הבלטי לים הלבן. באי ויגאץ' שוכנו 4,000 עובדי כפייה שחצבו פחם, כרו עפרות אורניום, ועבדו במפעלי הפלדה שבמקום. לאומללים אלו לא היה סיכוי גדול לחזור בחיים. רובם נידונו לתקופת מאסר של עשר שנים ומעלה, והסיכויים לשרוד פרק זמן כה ממושך בתנאים הקשים שבמקום היו נמוכים במיוחד. הפועלים לא הורשו כמובן לפגוש את בני משפחתם, כך שכל אסיר שהגיע לאי, ידע שכמו ברוב המקרים את חייו הוא יסיים באזור וגופתו תוטל לים שהקיף את המחנה או תיקבר בקבר אחים גדול. בכניסה לשער המחנה הייתה תיבת דואר גדולה, שאליה יכלו האסירים לשלשל מכתבים. לאן היו מגיעים מכתבים אלו? כמובן, לא לבני המשפחה. אסיר שהעז לכתוב מכתב ליקריו, נידון להצלפות קשות שהיו מרתקות אותו למיטה לימים ארוכים. כך גם אסיר שביקש חנינה או טען שמתנכלים אליו במחנה. מהר מאוד למדו עובדי הכפייה כי כדאי להם מאד שלא לנסח מכתבים מהסוג הזה. אז מה בכל זאת ניתן היה לכתוב? הכלואים היו מעלים רעיונות שעשויים היו לסייע לרוסיה הגדולה, כמו הצעות מדעיות, רעיונות לפיתוח כלי מלחמה, תרכובות של תרופות חדשניות, תכניות ייעול בתחום המיסוי והכלכלה וכן הלאה. הם ידעו שאם המכתב יגיע לאיש הנכון, הם עשויים למצוא את עצמם בחוץ, כשהם מגויסים בתנאים טובים בהרבה - במכון מכובד הפועל בשירות הממשלה, או אפילו במחנה כפייה בעל תנאים נוחים יותר.

אחד מן האסירים שנידון למאסר בגין שוחד ומרמה היה מוטיה יורגוביץ'. הוא לא היה מדען, לא פיזיקאי, וגם בכלכלה הוא לא הבין. מצד שני הוא ניחן בלב רע, באכזריות מיוחדת, וביכולת לפגוע בזולת בדרכים מקוריות ומתוחכמות. הוא לא רצה להגיש הצעה שעשויה לסייע לצבא הרוסי, למדע, לרפואה או לכלכלה. הוא חשב על משהו הרבה יותר מתוחכם, משהו שגם יחלץ אותו מהמחנה שבו שהה.

שבוע לאחר שהמעטפה של מוטיה שולשלה אל תיבת הדואר של האסירים נעצרה מכונית שחורה בכניסה למחנה והאסיר מוטיה יורגוביץ נקרא להתלוות לשני שוטרי נ.ק.וו.ד שהובילו אותו היישר ללשכתו של מפקד המחוז. המפקד החזיק בידו את מכתבו של מוטיה וקרא: 'אני מציע למפלגה האהובה שלנו, לפתוח במערך חדש של תקצוב מזון במחנות שינוהל באופן ישיר לפי תפוקת האסירים בשטחי העבודה'. אתה יכול להסביר לי למה אתה מתכוון? ומוטיה הסביר: 'ההצעה שלי פשוטה, לאסירים החזקים שעובדים קשה תגדילו במעט מאד כמובן, את מנתם היומית. זה יגרום להם

פינת ההלכה - הלכות ריבית

לוקח הלואה ע"ש הסבא לקניית דירה לבנו - עם מי צריך היתר עיסקא

שאלה: בעל תשובה שחזר בתשובה לפני שנים רבות, מנהל ומפקח על נכסי אביו. האב שעדיין לא חזר בתשובה מזדקן וכוחו כבר אינם עמו, ובנו הבעל תשובה מורשה מטעמו לנהל את עסקיו.

גם בנו של הבעל תשובה הולך בדרכי אביו ולומד באחת מהישיבות הנודעות. לימים אירס הבעל תשובה את בנו, ולפני החתונה עמדו המחזותנים והחתן לקנות דירה לזוג. כדי לשלם על הדירה הוציאו המחזותן ובנו הלואה גדולה מהבנק על שם הסבא, שאת נכסיו מנהל הבן, וסוכם שהחתן – הנכד – יחזיר את ההלואה בתשלומים חודשיים כמובן שזה בתוספת ריבית.

כדי שלא ליכנס לחשש איסור, חתמו האב עם הבן על היתר עיסקא כראוי, אולם ה'שיבה – בחור' נסתפק האם זה מספיק, או שצריך לחתום היתר עיסקא גם עם הסבא שהוא בעל החשבון.

ואם נכריע שצריך לחתום גם עם הסבא, האם מספיק בזה, או שצריך היתר עיסקא גם עם האבא וגם עם הסבא.

תשובה: האבא צריך לחתום היתר עיסקא עם הסבא. והנכד צריך לחתום על היתר עיסקא עם האבא.

סברת הדברים: הבנק שנותן את ההלואה מכיר רק את הסבא בעל החשבון, ואף שהבן מטפל בנכסיו והוא מורשה חתימה מטעם הסבא, אין זה אלא שהבנק מכיר אותו כמטפל בחשבונות הסבא, אבל הלואה של הבנק הוא אך ורק הסבא שהאחראי לכל הנעשה בחשבון, והוא הוא הלואה היחיד של הבנק.

ונמצא אם כן, שהאבא שלוקח את ההלואה על שם הסבא, לזה את הכסף מהסבא, דהבנק מחייב את הסבא והוא חוזר ולזה אותו מהסבא, ולכן כדי שיהיה מותר לו לשלם לסבא את המשכנתא עם הרבית, צריך שיהיה היתר עיסקא בין הסבא והאבא.

והנכד שלוקח את ההלואה מאביו לקניית דירה, ומתחייב להחזיר את המשכנתא עם הרבית הרי הוא לזה מאביו סכום זה, דהרי אביו התחייב להמציא לו הלואה, ולנכד אין חילוק ממי לקח האב את ההלואה, והוא מתחייב בכל אופן להחזיר לאביו, וא"כ צריך היתר עיסקא נוספת בין האבא והנכד, שיש גם ביניהם הלואה עם רבית. וא"כ צריך שיהיה כאן היתר עיסקא הן הסבא עם האבא, והן האבא עם הנכד. וכל זה במעשה זה שהאבא לוקח את ההלואה לצרכיו האישיים ולא לצורך נכסי הסבא, אבל בשאר האופנים שהאבא לוקח כסף מהבנק כדי לטפל ולהשקיע בנכסי הסבא, שהרי הוא מטפל קבוע בנכסיו.

אין צריך היתר עיסקא בין הסבא והאבא, דבאופן זה האב אינו לזה מהסבא כלום, ורק הסבא לזה מהבנק, והוא אינו אלא המוציא בפועל את ההלואה והוא לא מתחייב כלום לסבא, ורק באופן זה שלוקח הכסף לצרכיו הפרטיים לקניית דירה לבנו נעשה לזה של הסבא וצריך שיהיה ביניהם היתר עיסקא.

מתוך ספר התשובות בהלכות ריבית - "ברית פנחס"

לשאלות בהלכות ריבית ניתן להתקשר ל- 02-50-15-920 • לשיעורים בהלכות ריבית ניתן להאזין ב"קו הריבית" – 0723705882

פרפראות לתורה

הקרבה עצמית

"פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן"

פינחס לא נקרא כהן כיוון שנולד לפני שחילקו הכהונה, אך אחרי קנאתו את קנאת ה' זכה להיות כהן שנאמר הנני נותן לו את בריתי שלום. זאת בזכות מסירות הנפש של פנחס שלא פחד שייהרג בידי שבט שמעון כי ידוע ששבט שמעון מוציאים לפועל כמו בנקמה בשכם במעשה דינה בת יעקב. ועוד נאמר לשבחו של פנחס, שלא ידע שמלאך ה' יעזור לו.

מובא במדרש תנחומא שנים עשר ניסים שקרו לפנחס: הרומח לא נשבר בבטנם של זמרי וכזבי בת צור. הוא העלה אותם למעלה כמו שיפוד באוויר שזה דורש המון כוח. בנוסף, לא פרחו נשמתם מיד, כדי שפנחס לא יטמא למת. כמו כן, לא טפטפו טיפות של דם מבטנם שלא יטמאו את פנחס הכהן. הוא תלה אותם על ענף עץ והענף לא נשבר. נס נוסף ארע לו כאשר כל שבט שמעון רצה לפגוע בפנחס והמלאך עצר אותם. כל זה ועוד עשה הקב"ה בשביל פנחס שחשב על שמו יתברך...

משל למה הדבר דומה: לראש הממשלה שהלך עם המשרת - מנקה חדרים בביתו לביקור בעיירה סמוכה. והנה בדרך תקף אותם שודד. הנער נחלץ להגן על המלך במסירות נפש גדולה. כגמול נתן לו ראש הממשלה מכיסו הפרטי סכום של מיליון דולר ושיבח אותו במסיבה גדולה שערך לכבודו. לאחר מספר חודשים נשנה הדבר אך הפעם הותקף ראש הממשלה כאשר שומר ראשו האישי היה מהמובחרים של השב"כ. שומר הראש חיסל את המתנקשים במהירות רבה.

שומר הראש חשב לעצמו, בוודאי כשנגיע למשכן בית ראש הממשלה מחכה לי מסיבה תגמול יאה וחיים מאושרים... עבר חודש, עברו חודשיים וכלום לא קרה. ניסה השומר ברמזים להזכיר לראש הממשלה וזה כאילו לא הבין... עד שהשומר אזר אומץ ואמר לראש הממשלה: "אני חייב לשתף אותך בהרגשה שיש לי... במה אני פחות טוב מהמנקה שלך?!" לו עשית מסיבה ונתת לו סכום נאה, ואילו אני הצלתי אותך משני שודדים ולי לא נתת דבר. היתכן?!" ענה לו ראש הממשלה: "יקירי, זה התפקיד שלך! לך הוכשרת ונועתד, בשביל זה אתה מקבל משכורת. ואילו אותו נער, זה היה לפלא איך מסר את נפשו למעני שהוא לא היה חייב ולמרות שאיננו מוכשר למצבים הללו - עשה הוא מעל המוטל עליו. ואילו אתה עשית את המוטל עליך, לכן אין אתה ראוי ליחס מיוחד!..."

כן הוא הנמשל:

כך קרה בדיוק עם פנחס שנאמר: "ויקם מתוך העדה", מהי עדה? קם מעדת סנהדרין שפנחס היה שופט בתוך עדת סנהדרין ומסר את נפשו על קידוש ה' לקנאות את קנאתו בתפקיד שלא מוטל עליו ושלא הוכשר בשבילו, מה לו להתעסק עם עבריינים? יכול היה הוא לומר: "בשביל זה יש שופטים ושוטרים שיטפלו במצבים אלו..."

אלא זה היה פלא שעשה פנחס מעל המוטל עליו ולכן אמר ה': "הנני נותן לו את בריתי שלום."

זמני התפילות

לשבוע פרשת "פינחס" המתחיל ביום שישי כ' בתמוז התשע"ז

תפילות שבת קודש

מנחה מנין א'	13:15 (בהיכל ביהכנ"ס)
שיר השירים	בכניסת השבת
מנחה ערב שבת מנין ב'	18:00 (פלג המנחה)
קבלת שבת ואחריה דרשת פרשת השבוע מפי רב ביהכ"נ ומיד לאחר מכן תפילת ערבית.	
מנין ג'	19:30
שחרית מנין א'	שעה לפני הנץ
שחרית מנין מרכזי	7:40 (קרבות)
מנחה מנין א'	13:15
מנחה מנין ב'	18:00
ערבית מוצש"ק מנין א'	10 ד' לפני צאת השבת
ערבית מוצש"ק מנין ב'	בצאת השבת 20:29
ערבית מוצש"ק מנין ג'	שעה אחרי השקיעה

שיעורים בשבת קודש

שיעור בדף היומי	7:15
פעילות לילדים	9:00
תהילים לילדים	12:30
שיעור בגמרא מסכת שבת	12:30
אבות ובנים	16:00
שיעור לגברים בהלכה ובאגדה	17:00
פרשת שבוע לנשים	17:00
שיעור ב"עין יעקב"	20:15
שיעור בנביא מלכים	21:15

תפילות ימי החול

שחרית מנין א'	"נץ החמה" (בהיכל ביהכנ"ס)
שחרית מנין ב' (קרבות 6:10)	6:25 (בקומת הכולל)
שחרית מנין ג'	7:00 (בהיכל ביהכנ"ס)
שחרית מנין ד'	8:10 (בהיכל ביהכנ"ס)
מנחה מנין א'	13:15 (בקומת הכולל)
מנחה מנין ב'	18:30 (בקומת הכולל)
מנחה מנין ג'	19:30 (בהיכל ביהכנ"ס)
ערבית מנין א'	20:10 (בהיכל ביהכנ"ס)
ערבית מנין ב'	20:45 (בקומת הכולל)

שיעורים בימי החול (א'-ו')

כולל אשמורת הבוקר	ימים א'-ה' (4:00-7:00 בבוקר)
שיעור בדף היומי	ימים א'-ו' (8:15-9:15 בבוקר)
הלכה וענייני דיומא	ימים א'-ד' (בין מנחה לערבית)
שיעור לצעירים בהשקפה	יום א' (אחרי תפילת ערבית)
פרשת שבוע	יום ה' (בין מנחה לערבית)
כולל ערב בע"ב ואברכים	ימים א'-ה' (19:00-20:45)
כולל ערב אברכים	ימים א'-ה' (21:00-23:00)
משמר ליל שישי	יום ה' (12:00 עד הנץ)
כולל שישי	יום ו' (9:00-11:30)

נשארז מספר מקומות לנסיעה להילולא של האר"י ז"ל

ביום חמישי ד' אב תשע"ז
(כולל רשב"י ור' מאיר בעל הנס)

היציאה מבית הכנסת בית לוי רחוב יוסף חכמי 51
(מול מלון שלום)

שעת יציאה: בשעה 13:30 בצהריים
חזרה משוערת: בשעה 24:00 בלילה
הנסיעה באוטובוס חדש כולל ד"ת כיבוד ושתייה במהלך הנסיעה

כל הקודם זוכה - לפרטים נוספים אפשר להתקשר
054-6392579 - 02-6540906

תפילה מוקדמת ברוב עם בערבי שבתות הקיץ

לבקשת רבים ולתועלת כלל הציבור התאגדנו יחד להקדים את התפילות בערבי שבתות הקיץ הארוכים. החל משבת פרשת 'נשא' ועד שבת פרשת 'ראה'

תפילת מנחה בערבי שבתות אלו 15 דק' קודם פלג המנחה

מיד לאחר מכן קבלת שבת, דרשת פרשת השבוע מפי רב הקהילה ותפילת ערבית.

נ.ב. מניין נוסף יתקיים 20 דק' לפני השקיעה בהיכל ביהכנ"ס!

העלון מוקדש

לרפואת ולהצלחת ישי שמעון בן יהודית הי"ו
לרפואת הרב נפתלי צבי ברגר בן חוה הי"ו
להצלחת דבורה אורית בת שרה הי"ו

לע"נ מרן מלכא ר' עובדיה יוסף בן גורג'יה זצוק"ל
לע"נ שאול חי לוי בן מרים ז"ל
לע"נ יצחק שם טוב בן שרה ז"ל
לע"נ משה עברני בן מרים ז"ל
לע"נ יהודה חי כספי בן מו"ל ז"ל
לע"נ משה חי יקותיאל בן ידידה ז"ל
לע"נ ר' יצחק מורחני בן שולמית חיה ז"ל
לע"נ מרדכי מרציאנו בן שמחה (מאחא) ז"ל
לע"נ שושנה עטיה בת פרחא ע"ה
לע"נ מו"ל חיה בת סולטנה ע"ה

בסימן טוב ובמזל טוב

ברכת מזל טוב ואיחולים לבבאים
לאברך היקר מחשובי האברכים
בכולל בית לוי

הרב מנחם לוי שליט"א
לרגל היכנס הבן, הבחור היקר
אריאל נ"י, לעול מצוות

יהי רצון שיזכו לראות נחת מכל יוצאי חלציהם בששון ובשמחה מתוך נחת ושלווה לשמחת המשפחה ולתפארת עם ישראל